

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617204280
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8617204280.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Elišky Wagshalovej v spore žalobcov: 1. Z. P., F.. XX.XX.XXXX a 2. C. P., F.. XX.XX.XXXX, Z. T. P. XX, XXX XX P., právne zastúpených: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpenému: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o primerané finančné zadostučinenie v sume 100 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 8Csp/141/2017-49 zo dňa 13.02.2019 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok.

II. Žalobca má právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 100 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcom p r i z n á v a náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok v sume 16,50 eura na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovia boli v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3C/346/2013 o zaplatenie sumy 2 715,66 Eur s prísl. v postavení spotrebiteľov úspešní. Súd prvej inštancie žalobu zamietol rozsudkom č.k. 3C/346/2013-150 zo dňa 22.01.2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 8Co/125/2016-190 zo dňa 26.06.2017. Rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť dňa 30.08.2017.

1.2. Mal za to, že žalobcovia úspešne uplatnili porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadostučinenie požadovali vo výške 100 Eur, ktorú súd považoval za primeranú. V tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 8Co/136/2017-66 zo dňa 26.06.2018 a rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 10Co/2/2018-51 zo dňa 24.07.2018. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel.

1.3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že vznesenou námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie sa vo veci konajúci súd v odôvodnení

napadnutého rozhodnutia žiadnym spôsobom nevysporiadal, čím podľa názoru žalovaného nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.1. Bol toho názoru, že v súvislosti s uplatnením odkúpenej pohľadávky pred súdom nevznikla konaním žalovaného žalobcom žiadna ujma a ani neboli porušené žiadne spotrebiteľské práva žalobcov, a preto nebola naplnená hypotéza § 3 ods. 5 ZoOS - žalovaný totiž nie je porušiteľom spotrebiteľských práv žalobcov, ako to vyžaduje zákonodarca v predmetnom ustanovení § 3 ods. 5 ZoOS.

2.2. Ďalej uviedol, že je absurdné, ak by bol ktokoľvek za aplikáciu jeho ústavného práva na súdnu ochranu zo strany súdov sankcionovaný osobitným zadosťučinením pre protistranu.

2.3. Mal za to, že nikdy neporušil spotrebiteľské práva žalobcov a rovnako tak ho ani nemožno považovať za osobu, ktorá za porušenie spotrebiteľského práva žalobcov zodpovedá.

2.4. Navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu zmeniť a žalobu žalobcov zamietnuť, resp. rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktorú aj vyčíslil.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

4. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

5. Vo veci 3C/346/2013 vedenej na Okresného súdu Svidník bola v dôsledku procesnej obrany žalobcov zamietnutá žaloba žalovaného o zaplatenie sumy 2.715,66 Eur s príslušenstvom.

5.1. V tomto konaní sa posudzovala platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným. Tento právny úkon sa považoval za absolútne neplatný z dôvodu, že neboli splnené všetky podmienky vyžadované pre postúpenie pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001Z.z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 tak bola posúdená ako neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

5.2. Napriek neplatnej zmluve o postúpení pohľadávok sa žalovaný vo veci 3C346/2013 Okresného súdu Svidník domáhal zaplatenia nie malej finančnej čiastky z neplatného právneho úkonu, teda na úkor žalobcov sa snažil bezdôvodne obohatiť, čo nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

5.3. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším porušovateľom spotrebiteľských práv a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že porušovateľ spotrebiteľských práv sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

6. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobcov bez akýchkoľvek pochybností hrozil.

7. Podanou žalobou vo veci 3C/346/2013 Okresného súdu Svidník sa žalovaný domáhal zaplatenia sumy 2.715,66 Eur s prísl. od žalobcov. Žalobcovia taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3C/346/2013, v ktorom zotrval na dôvodnosti ním podanej žaloby, boli dlhodobo nedôvodne vystavení psychickému vypätiu a stavom právnej neistoty, a to až do doby právoplatného ukončenia konania vo veci samej.

8. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, túto samotní žalobcovia určili čiastkou 100 Eur. V tomto smere preto nebolo možné žalobcom priznať viac než čo sami žiadali.

9. Vecne správnemu výroku o priznaní finančného zadosťučinenia zodpovedá vecne správny výrok o nároku na náhradu trov konania.

10. Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Odvolanie žalovaného nebolo dôvodné, v dôsledku čoho nárok na náhradu trov odvolacieho konania patrí úspešným žalobcom v 1/ a 2/ rade, a preto im v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).